

Publicatie: Vastgoed Fiscaal & Civiel
Aflevering: 2016/3
Publicatiedatum: 27 mei 2016
Auteurs: Kamphuis, mr. A.

(Her)ontwikkelen met de coördinatieregeling

Om de transformatie van een gebouw of gebied succesvol te kunnen uitvoeren, zijn vaak meerdere overheidstoestemmingen nodig. Zo zal bij een functiewijziging die niet past in het geldende bestemmingsplan een nieuw bestemmingsplan moeten worden vastgesteld door de gemeenteraad, of een omgevingsvergunning met bestemmingsplanafwijking van het college van B en W worden verkregen. Er zal doorgaans een omgevingsvergunning nodig zijn voor bouwen en soms ook voor andere activiteiten zoals het wijzigen van een monument, het kappen of het slopen. Als de transformatie ook horeca mogelijk maakt, kan verder een exploitatievergunning van de burgemeester of een vergunning op basis van de Drank- en horecawet van het college van B en W noodzakelijk zijn. Er bestaat een coördinatieregeling waarmee het mogelijk is de noodzakelijke (vergunning)procedures parallel te doorlopen. Deze regeling lijkt in de praktijk steeds vaker te worden toegepast. In dit artikel worden de hoofdlijnen van de regeling besproken.

Wro / Omgevingswet

De coördinatieregeling is met ingang van 1 juli 2008 opgenomen in afdeling 3.6 Wet ruimtelijke ordening (Wro). Er bestaat een gemeentelijke, een provinciale en een rijkscoördinatieregeling. In dit artikel zal worden uitgegaan van de gemeentelijke regeling, tenzij uitdrukkelijk anders vermeld. De eerste jaren na invoering zijn er maar weinig uitspraken gedaan over gecoördineerd verleende besluiten. Waarschijnlijk had dit te maken met terughoudendheid bij gemeenten en ontwikkelaars met het toepassen van de coördinatieregeling.¹ In recente jaren is het aantal uitspraken over zaken waarin de coördinatieregeling is toegepast echter toegenomen. Zo zijn via www.rechtspraak.nl in 2010 slechts vier uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) te vinden waarin de woorden 'gecoördineerd voorbereid' worden gebruikt, terwijl zowel in 2014 als in 2015 dat aantal rond de vijftig ligt. Alleen in het eerste kwartaal van 2016 zijn er al tien uitspraken van de Afdeling met deze woorden erin te vinden. Met enige voorzichtigheid zou je hieruit kunnen concluderen dat de coördinatieregeling vaker wordt toegepast.

Kern van de coördinatieregeling

Kern van de coördinatieregeling is dat de voorbereiding en bekendmaking van de verschillende voor een bepaald project benodigde vergunningen, ontheffingen, andere toestemmingen en eventueel een bestemmingsplan worden gecoördineerd. Coördinatie houdt concreet in dat de ontwerpen van de verschillende vergunningen en eventueel van het bestemmingsplan gelijktijdig ter inzage worden gelegd. Na verlening van de vergunningen en het eventueel vaststelling van het bestemmingsplan worden deze besluiten bovendien gelijktijdig bekendgemaakt. Tegen deze verschillende besluiten kan vervolgens in één keer rechtstreeks beroep worden ingesteld bij de Afdeling. De coördinatieregeling voorziet daarmee in een gestroomlijnde procedure, zonder dat de verschillende besluiten daadwerkelijk worden samengevoegd.

Zeker bij transformatieprojecten waarvoor meerdere overheidsbesluiten nodig zijn, kan de coördinatieregeling uitkomst bieden.² Zo is de coördinatieregeling toegepast om de benodigde besluiten te verkrijgen voor de transformatie van een voormalig verzorgingshuis in Voorburg naar een woonzorgcomplex en een appartementencomplex. De coördinatieregeling voor dit transformatieproject had betrekking op zowel het benodigde bestemmingsplan als de vereiste omgevingsvergunning voor de activiteiten bouwen, uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, het in gebruik nemen van een bouwwerk, het maken of veranderen van een uitweg en het vellen van een houtopstand.³

Startpunt is het coördinatiebesluit

De coördinatieregeling kan pas worden toegepast als de gemeenteraad dat heeft bepaald in een coördinatiebesluit. Een coördinatiebesluit is een raadsbesluit waarbij een concreet geval (een specifiek project) of categorieën van gevallen worden aangewezen waarop de coördinatieregeling van toepassing is.⁴ Bij de provinciale regeling ligt de bevoegdheid tot het nemen van het coördinatiebesluit bij Provinciale Staten en bij de rijksregeling bij de betrokken ministers.⁵ Er is een aantal gemeenten waarin de gemeenteraad in een coördinatieverordening algemene categorieën van gevallen heeft aangewezen waarop de coördinatieregeling van toepassing is. In de praktijk lijkt in de meeste gevallen echter telkens per afzonderlijk project door de gemeenteraad een coördinatiebesluit te worden genomen. Let op, zonder specifiek coördinatiebesluit of een coördinatieverordening van de gemeenteraad kan de coördinatieregeling dus niet worden toegepast.⁶

Een coördinatiebesluit treedt pas in werking nadat het is bekendgemaakt.⁷ Bij coördinatiebesluiten gaat het volgens de Afdeling om besluiten die niet specifiek tot een of meer belanghebbende zijn gericht, maar algemener van aard zijn. Dat betekent dat de bekendmaking dient te geschieden door kennisgeving van het besluit in een van overheidswege uitgegeven blad of dag-, nieuws- of huis-aan-huisblad, dan wel op andere geschikte wijze.⁸ De kennisgeving van een coördinatiebesluit van het Rijk moet in de Staatscourant plaatsvinden.⁹ Als de bekendmaking niet op de juiste wijze gebeurt, dan treedt het coördinatiebesluit niet in werking en is de coördinatieregeling dus niet van toepassing.¹⁰

Tegen een coördinatiebesluit kan geen bezwaar of beroep worden ingesteld.¹¹ Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling betekent dit echter niet dat het besluit tot toepassing van de coördinatieregeling in het geheel niet kan worden getoetst door de bestuursrechter. De Afdeling heeft namelijk geoordeeld dat er wel ruimte is voor exceptieve toetsing. Dit houdt in dat het coördinatiebesluit buiten toepassing blijft (en de coördinatieregeling dus niet had mogen worden toegepast) indien het besluit in strijd is met een wettelijk voorschrift dan wel indien het in strijd is met een algemeen rechtsbeginsel. Daarbij benadrukt de Afdeling dat het aan de gemeenteraad is om de verschillende belangen die bij het nemen van een besluit van algemene strekking zijn betrokken, tegen elkaar af te wegen. De bestuursrechter heeft daarbij niet tot taak om de waarde of het maatschappelijke gewicht dat aan de betrokken belangen moet worden toegekend naar eigen inzicht vast te stellen. Ook, overigens, heeft de bestuursrechter daarbij terughoudendheid te betrachten, aldus de Afdeling.¹² Gelet op deze overwegingen van de Afdeling, zal een coördinatiebesluit niet snel in het kader van exceptieve toetsing buiten toepassing worden gesteld.

In het kader van de exceptieve toetsing beoordeelt de Afdeling of wordt voldaan aan de enige voorwaarde die de wet stelt aan een coördinatiebesluit, te weten dat het moet gaan om een geval (of categorie van gevallen) waarin de verwezenlijking van een onderdeel van het gemeentelijk beleid het wenselijk maakt dat de voorbereiding en bekendmaking van de verschillende vergunningen en eventueel het bestemmingsplan worden gecoördineerd.¹³ De Afdeling lijkt op dit punt geen hoge eisen te stellen. Bij een gecoördineerd bestemmingsplan en omgevingsvergunning dat voorzag in een Aldi supermarkt in Wissenkerke, gemeente Noord-Beveland, heeft de Afdeling zonder verdere toelichting zonder meer aangenomen dat dit strekt tot de verwezenlijking van een onderdeel van het gemeentelijk ruimtelijk beleid. Voor het buiten toepassing laten van het coördinatiebesluit zag de Afdeling in deze zaak geen aanleiding.¹⁴ De omstandigheid dat er veel tegenstanders zijn van de ontwikkeling die met de gecoördineerde besluiten mogelijk wordt gemaakt door het coördinatiebesluit, dat deze tegenstanders zijn verrast door het coördinatiebesluit en dat deze tegenstanders geen mogelijkheid tot inspraak hadden bij de gemeenteraad, zijn voor de Afdeling evenmin redenen gebleken om in het kader van exceptieve toetsing een coördinatiebesluit buiten toepassing te laten.¹⁵

De procedure bij toepassing van de coördinatieregeling

In het door de gemeenteraad te nemen coördinatiebesluit moet worden bepaald welke besluiten gecoördineerd zullen worden voorbereid en bekendgemaakt. In de zaken die uiteindelijk hebben geleid tot een uitspraak van de Afdeling gaat het met name om de besluiten tot vaststelling van een bestemmingsplan en verlening van een omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit. Er kunnen echter ook andere besluiten in de coördinatieregeling worden meegenomen. Naast de voorbeelden die al in de inleiding zijn genoemd, kan bijvoorbeeld worden gedacht aan de volgende besluiten:

- de omgevingsvergunning door het college van B en W voor de activiteiten wijzigen van een monument, maken van een in- en uitrit, uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, in gebruik nemen van een bouwwerk, vellen van een houtopstand;¹⁶

- een besluit tot vaststelling van hogere geluidwaarden door het college van B en W;¹⁷
- een watervergunning door het college van dijkgraaf en hoogheemraden van een Hoogheemraadschap;¹⁸
- een evenementenvergunning door de burgemeester op basis van een Algemene Plaatselijke Verordening;¹⁹
- een ontheffing door Gedeputeerde Staten van een provinciale Landschapsverordening;²⁰
- een vergunning van de minister van Economische Zaken op grond van de Natuurbeschermingswet 1998;²¹
- Een vergunning van Gedeputeerde Staten op grond van de Ontgrondingenwet.²²

De keuze om bepaalde besluiten wel of niet te coördineren, wordt gemaakt in het coördinatiebesluit. De gemeenteraad heeft bij die keuze grote vrijheid. Zoals uit de hierboven genoemde voorbeelden blijkt, kunnen in een coördinatieregeling vergunningen en ontheffingen worden meegenomen die door verschillende bestuursorganen moeten worden verleend. Het toepassen van de coördinatieregeling laat de verantwoordelijkheid van deze verschillende overheidsorganen in tact. Het is aan het college van B en W van de betrokken gemeente om te bevorderen dat de verschillende besluiten gecoördineerd worden voorbereid. Het college van B en W kan aan de andere betrokken bestuursorganen verzoeken de noodzakelijke medewerking te verlenen. Als er vergunningaanvragen of aanvragen voor de afgifte van andere toestemmingen moeten worden gedaan, dan moet het college van B en W zo snel mogelijk ('onverwijld') een afschrift ervan doorsturen aan de andere bestuursorganen.²³ Het college van B en W is bovendien bevoegd om zelf eventueel noodzakelijk aanvragen te doen.²⁴ Daarmee kan een onwelwillende belanghebbende worden gepasseerd, als degene weigert de (vergunning)aanvraag in te dienen.

Alle besluiten waarop de coördinatieregeling van toepassing is, worden voorbereid met de uitgebreide voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 Algemene wet bestuursrecht (Awb).²⁵ Dat betekent dat voordat een vergunning kan worden verleend waarop de coördinatieregeling van toepassing is, altijd eerst een ontwerpvergunning gedurende een termijn van zes weken ter inzage moet worden gelegd. In deze periode kan door eenieder hiertegen een zienswijze worden ingediend.²⁶ Let op, door het toepassen van de coördinatieregeling wordt de normale voorbereidingsprocedure die voor de verschillende besluiten geldt, dus opzij gezet. Waar bijvoorbeeld een omgevingsvergunning voor de activiteit kappen of een evenementenvergunning op basis van een APV normaal binnen een termijn van acht weken moet worden verleend, is deze beslistermijn dus opzij gezet.

Uitgangspunt is dat de ontwerpen van alle besluiten die in de coördinatieregeling zijn opgenomen, zoveel mogelijk gelijktijdig ter inzage worden gelegd. De wet maakt een differentiatie in tijd voor cluster van besluiten echter mogelijk.²⁷ Per cluster van besluiten worden in dat geval de ontwerpen ter inzage gelegd en bekendgemaakt.

Na terinzagelegging van de ontwerpbesluiten moeten de afzonderlijke bestuursorganen de betreffende besluiten nemen. Zo zal bij coördinatie van een bestemmingsplan met een omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit de gemeenteraad het bestemmingsplan moeten vaststellen en het college van B en W de vergunning moeten verlenen. De datum waarop deze besluiten uiteindelijk worden genomen, zal veelal niet gelijk zijn. Dat is ook niet vereist. De wet schrijft echter wel voor dat alle besluiten uit de coördinatieregeling uiteindelijk gelijktijdig bekend moeten worden gemaakt en dat hiervan mededeling moet worden gedaan in de Staatscourant.²⁸

Tegen de gecoördineerd voorbereide besluiten kan binnen zes weken na bekendmaking door belanghebbenden beroep worden ingesteld (dus geen bezwaar). Voor de mogelijkheid van beroep worden de gelijktijdig bekendgemaakte besluiten als één besluit aangemerkt.²⁹ Het beroep moet rechtstreeks worden ingesteld bij de Afdeling.³⁰ De gang naar de rechtbank wordt dus overgeslagen. Dit levert procedureel een behoorlijke tijdsinstroom op. Bovendien is de Afdeling verplicht om uitspraak te doen binnen zes maanden na ontvangst van het verweerschrift.³¹ Op het niet naleven van deze termijn staat geen directe sanctie. De Afdeling neemt deze termijn overigens wel serieus.³²

Door de voorzieningenrechter van de Afdeling wordt aangenomen dat een tijdens de beroepstermijn ingediend verzoek om een voorlopige voorziening (een schorsingsverzoek), de inwerkingtreding van de besluiten die zijn genomen in het

kader van de coördinatieregeling opschort.³³ Als in de coördinatieregeling ook een bestemmingsplan zit, geldt deze opschortende werking niet alleen voor dat bestemmingsplan, maar óók voor de daarop gebaseerde, gecoördineerd verleende omgevingsvergunning.³⁴ Gelet hierop, ziet de voorzieningenrechter van de Afdeling geen ruimte voor het college van B en W om met toepassing van art. 6.2 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) te bepalen dat een gecoördineerd voorbereide en bekendgemaakte omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit terstond na bekendmaking in werking treedt. Dat zou er volgens de voorzieningenrechter namelijk toe leiden dat de omgevingsvergunning eerder in werking treedt dan het bestemmingsplan dat daaraan ten grondslag ligt.³⁵

Inhoudelijke toetsing gecoördineerde besluiten

Zoals hierboven al opgemerkt, voorziet de coördinatieregeling in een gestroomlijnde procedure zonder dat de verschillende besluiten daadwerkelijk worden samengevoegd. De toetsingskaders van de in de coördinatieregeling meegenomen besluiten blijven zonder meer in tact. De verschillende gecoördineerd voorbereide en bekendgemaakte besluiten moeten elk binnen het eigen beoordelingskader worden beoordeeld.³⁶

Op een punt wordt het toetsingskader overigens wel aangepast. Indien in de coördinatieregeling namelijk zowel een bestemmingsplan als een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen is opgenomen, dan wordt de vergunningaanvraag niet getoetst aan het op dat moment geldende bestemmingsplan, maar aan het bestemmingsplan dat gelijktijdig met die vergunning wordt voorbereid en bekendgemaakt.³⁷ Dat dit bestemmingsplan nog niet in werking is getreden, maakt daarbij geen verschil. Evenmin maakt het uit of de vergunning door het college van B en W in tijd eerder wordt verleend dan dat het bestemmingsplan door de gemeenteraad wordt vastgesteld.³⁸ De uiteindelijke bekendmaking en inwerkingtreding van het bestemmingsplan en de omgevingsvergunning vinden immers op hetzelfde moment plaats. Dezelfde regeling geldt ook voor de omgevingsvergunning voor de activiteit uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde.

Consequentie van deze regeling is echter wel dat als in de beroepsprocedure door de Afdeling het gecoördineerd voorbereide bestemmingsplan wordt vernietigd, dit bijna automatisch betekent dat ook de omgevingsvergunning in beroep zal sneuvelen. Indien immers het gecoördineerd voorbereide bestemmingsplan wordt vernietigd, moet de vergunning voor bouwen (of voor uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde) conform de hoofdregel worden getoetst aan het op dat moment geldende bestemmingsplan. Daar zal de vergunning over het algemeen niet aan voldoen, anders was het nieuwe bestemmingsplan niet nodig. De Afdeling rest dan geen andere keuze dan de omgevingsvergunning te vernietigen wegens strijd met art. 2.10, lid 1, onderdeel c, Wabo. Dit was ook het lot van de omgevingsvergunning voor het transformatieproject van het voormalige verzorgingshuis in Voorburg, dat hierboven werd besproken.³⁹

Coördineren onder de Omgevingswet

Op 22 maart 2016 heeft de Eerste Kamer het wetsvoorstel voor de Omgevingswet aangenomen. In de Omgevingswet wordt een groot aantal bestaande wetten op het gebied van het omgevingsrecht geïntegreerd, waaronder de Wro. Het streven van de regering is om de nieuwe Omgevingswet in 2018 in werking te laten treden. Met de Omgevingswet komt onder meer het bestemmingsplan te vervallen. Daarvoor in de plaats komt een omgevingsplan. De omgevingsvergunningen keren in de Omgevingswet wel terug. Het aantal activiteiten dat met een omgevingsvergunning zal worden vergund, wordt zelfs uitgebreid. Zo zullen onder meer de watervergunning uit de Waterwet en de ontgrondingsvergunning uit de Ontgrondingenwet in de omgevingsvergunning worden geïntegreerd.⁴⁰

De nu in de Wro opgenomen coördinatieregeling zal niet in de Omgevingswet worden overgenomen. Nu de reikwijdte van de omgevingsvergunning wordt vergroot, is aan toepassing van een coördinatieregeling vermoedelijk ook minder behoefte. Verschillende activiteiten waarvoor nu nog afzonderlijke vergunningstelsels gelden die met de huidige coördinatieregeling kunnen worden gestroomlijnd, kunnen na inwerkingtreding immers allemaal met één omgevingsvergunningprocedure worden toegestaan. Provincie en Rijk krijgen bovendien met de Omgevingswet de beschikking over een nieuw instrument, het projectbesluit.⁴¹ Een projectbesluit bundelt voor een specifiek project alle te maken afwegingen in één besluit. Het projectbesluit wijzigt het omgevingsplan zodanig, dat het project kan worden gerealiseerd en in stand kan worden gelaten. Het projectbesluit geldt bovendien als omgevingsvergunning voor de benodigde activiteiten. In zoverre vervangt het projectbesluit daarmee de provinciale en rijkscoördinatieregeling uit de

Wro.⁴² Gemeenten kunnen geen projectbesluit vaststellen. Voorstelbaar is derhalve dat zeker bij gemeenten ook na inwerkingtreding van de Omgevingswet nog steeds behoefte zal bestaan aan het kunnen coördineren van verschillende besluitprocedures. Met het oog daarop is een wetswijziging in voorbereiding waarbij de algemene coördinatieregeling in afdeling 3.5 Awb wordt gewijzigd.

Op dit moment staat in deze afdeling al een algemene coördinatieregeling. In de praktijk wordt deze algemene regeling echter slechts zelden toegepast, omdat er in specifieke wetten – zoals de Wro – eigen coördinatieregelingen staan. Mede op advies van de Afdeling advisering van de Raad van State is de regering voornemens de verschillende coördinatieregelingen uit de specifieke wetten te harmoniseren en om te zetten in een vernieuwde algemene regeling in de Awb.⁴³ In het aangenomen wetsvoorstel voor de Omgevingswet wordt naar deze algemene coördinatieregeling in afdeling 3.5 Awb verwezen.⁴⁴

Conclusie

De coördinatieregeling uit de Wro biedt met name uitkomst bij (transformatie)projecten waarvoor verschillende overheidstoestemmingen noodzakelijk zijn. Met de coördinatieregeling worden de te doorlopen vergunning- en bestemmingsplanprocedures parallel getrokken. Een groot voordeel is dat na gecoördineerde bekendmaking van de verschillende besluiten er slechts één rechtsgang is voor tegenstanders, direct bij de Afdeling. Dat betekent dat niet voor ieder besluit afzonderlijk een bezwaar-, beroeps- en eventueel hoger beroepsprocedure hoeft te worden doorlopen. Voor de Afdeling geldt bovendien bij de coördinatieregeling een krappere termijn om tot een uitspraak te komen dan in andere gevallen; namelijk uiterlijk binnen zes maanden na ontvangst van het verweerschrift. Binnen een relatief beperkte tijd na bekendmaking van de gecoördineerd voorbereide en bekendgemaakte besluiten wordt aldus duidelijkheid verkregen over de onherroepelijkheid. Een tweede voordeel geldt voor het geval in de coördinatieregeling zowel een nieuw bestemmingsplan als een omgevingsvergunning voor bouwen worden meegenomen. Het bouwplan waarvoor vergunning wordt gevraagd, wordt dan namelijk niet getoetst aan het op dat moment nog geldende bestemmingsplan, maar aan het bestemmingsplan dat gecoördineerd wordt voorbereid. Dit voordeel kan ook meteen een nadeel zijn. Wanneer het bouwplan wordt uitgewerkt, aangevraagd en vergund, bestaat immers nog geen zekerheid dat het onderliggende planologische besluit (het nieuwe bestemmingsplan) overeind zal blijven. Als de Afdeling in beroep tegen de gecoördineerde besluiten het bestemmingsplan vernietigt, betekent dat daarom bijna automatisch dat ook de gecoördineerd voorbereide en bekendgemaakte omgevingsvergunning voor bouwen zal sneuvelen. Voordat de gemeenteraad wordt gevraagd om met een coördinatiebesluit de coördinatieregeling toe te staan voor een transformatieproject, moet dit risico worden afgewogen tegen het voordeel van de relatief eenvoudige, snelle beroepsprocedure. Gelet op het toegenomen aantal uitspraken in zaken waarin de coördinatieregeling is toegepast, lijkt de aanvankelijke terughoudendheid om de coördinatieregeling toe te passen in elk geval – en terecht – afgenomen.

mr. A. Kamphuis

Aike Kamphuis, advocaat vastgoedrecht en partner bij AIM Advocaten.

- 1) Mr. E.M. van Bommel e.a., 'De coördinatieregeling, helemaal zo gek nog niet?' in TBR 2012/81.
- 2) Op de coördinatieregeling is ook gewezen door mr. J.A. van Strijen e.a., 'In zes stappen van gebouw naar woonruimten' in VGFC 2016/2, p. 12.
- 3) ABRvS 7 oktober 2015, ECLI:NL:RVS:2015:3114.
- 4) Art. 3.30, lid 1, Wro.
- 5) Vgl. art. 3.33, lid 1 en art. 3.35, lid 1, Wro.
- 6) Vgl. VZ ABRvS 7 december 2010, ECLI:NL:RVS:2010:BO7306, r.o. 2.11.
- 7) Art. 3:40 Awb.

- 8) Art. 3:42, lid 2, Awb.
- 9) Art. 3:42, lid 1, Awb.
- 10) Vgl. ABRvS 24 april 2015, ECLI:NL:RVS:2015:585, r.o. 3.6.
- 11) Het coördinatiebesluit is opgenomen op de negatieve lijst behorende bij art. 8:5 Awb (zie bijlage 2 bij de Awb).
- 12) Vgl. ABRvS 10 december 2014, ECLI:NL:RVS:2014:4428, r.o. 6.2; ABRvS 11 februari 2015, ECLI:NL:RVS:2015:344, r.o. 3.2; en ARvS 4 november 2015, ECLI:NL:RVS:2015:3388, r.o. 33.2.
- 13) Vgl. art. 3.33, lid 1, aanhef, Wro.
- 14) ABRvS 10 december 2014, ECLI:NL:RVS:2014:4428, r.o. 6.3,
- 15) ABRvS 11 februari 2015, ECLI:NL:RVS:2015:344, r.o. 3.3; en ARvS 4 november 2015, ECLI:NL:RVS:2015:3388, r.o. 33.3.
- 16) Zie o.a. ABRvS 7 oktober 2015, ECLI:NL:RVS:2015:3114; en ABRvS 30 december 2015, ECLI:NL:RVS:2015:4052.
- 17) Zie o.a. ABRvS 11 januari 2011, ECLI:NL:RVS:2011:BP1293; en ABRvS 30 maart 2016, ECLI:NL:RVS:2016:855.
- 18) ABRvS 3 februari 2016, ECLI:NL:RVS:2016:237.
- 19) ABRvS 12 augustus 2015, ECLI:NL:RVS:2015:2593.
- 20) ABRvS 4 september 2013, ECLI:NL:RVS:2013:1045.
- 21) Zie voorgaande noot.
- 22) Zie voorgaande noot.
- 23) Art. 3.31, lid 1, Wro.
- 24) Art. 3.31, lid 2, Wro.
- 25) Art. 3.31, lid 3, aanhef, Wro.
- 26) Art. 3.31, lid 3, aanhef en onderdeel d, Wro.
- 27) Vgl. art. 3.31, lid 3, aanhef en onderdeel b, Wro.
- 28) Art. 3.32 Wro.
- 29) Art. 8.3, lid 1, Wro.
- 30) Art. 8:6, lid 1, jo. hoofdstuk 2, art. 2, bijlage 2, Awb.
- 31) Art. 8.3, lid 2, Wro.
- 32) Vgl. Vz ABRvS 11 januari 2011, ECLI:NL:RVS:2011:BP1293, r.o. 2.4, waarin kort gezegd wordt overwogen dat er geen onomkeerbare gevolgen zijn te verwachten als gevolg van het gecoördineerd voorbereide bestemmingsplan binnen de periode waarbinnen de Afdeling in de hoofdzaak uitspraak moet doen.

- 33) Aldus Vz ABRvS 11 februari 2010, ECLI:NL:RVS:2010:BL3645, r.o. 2.4.
- 34) Vz ABRvS 15 mei 2013, ECLI:NL:RVS:2013:CA0601, r.o. 3.3.
- 35) Zie voorgaande noot.
- 36) ABRvS 10 juni 2015, ECLI:NL:RVS:2015:1798, r.o. 1.
- 37) Art. 3.30, lid 3, Wro.
- 38) ABRvS 15 oktober 2014, ECLI:NL:RVS:2014:3725, r.o. 14 en 14.3.
- 39) ABRvS 7 oktober 2015, ECLI:NL:RVS:2015:3114, r.o. 21. Zie verder o.a. ABRvS 2 april 2014, ECLI:NL:RVS:2014:1136, r.o. 18; ABRvS 21 mei 2014, ECLI:NL:RVS:2014:1833, r.o. 11; ABRvS 4 november 2015, ECLI:NL:RVS:2015:3388, r.o. 34 en 35; ABRvS 30 december 2015, ECLI:NL:RVS:2015:4052, r.o. 20; en ABRvS 30 maart 2016, ECLI:NL:RVS:2016:855, r.o. 8.
- 40) Zie voor een uitgebreide beschrijving van de Omgevingswet, mr. A. Kamphuis, 'De nieuwe Omgevingswet, van bestemmingsplan naar omgevingsvisie' in VGFC 2015/5.
- 41) Afdeling 5.2 van het wetsvoorstel Omgevingswet.
- 42) Memorie van toelichting Omgevingswet, Kamerstukken II, 2013-2014, 33 962, nr. 3, p. 188.
- 43) Zie de toelichting op de Consultatie Nieuwe coördinatieregeling Awb, zoals op 9 juli 2014 gepubliceerd.
- 44) Afdeling 16.2 van het wetsvoorstel Omgevingswet.
-